

معرفی نامهٔ دوّم پولُس رسول به تیموتائوس

بخش عمده‌ای از نامهٔ دوّم پولُس، اندرزهای شخصی او به تیموتائوس است، اندرزهایی که او به عنوان همکار و دوست جوان پولُس به آن نیاز داشت. موضوع اصلی این نامه «پایداری» است. پولُس تیموتائوس را نصیحت و تشویق می‌کند که با وجود سختیها و مخالفتها، وفادارانه به شهادت خود درباره عیسی مسیح ادامه دهد و بر تعلیم صحیح کتب مقدّس استوار بماند و وظیفه خود را به عنوان مبشّر و معلّم به‌جا آورد. پولُس به طور خاص به تیموتائوس هشدار می‌دهد که از درگیر شدن در مباحثات نابخردانه پرهیزد، چرا که هیچ سودی نمی‌بخشد بلکه باعث هلاکت شنوندگان می‌شود.

پولُس در بیان تمامی این مطالب، تیموتائوس را تشویق می‌کند که از شیوه زندگی و هدف او سرمشق بگیرد. ایمان، تحمّل، پایداری، و رنجهایی که پولُس بر خود هموار می‌کرد، همه می‌توانست مشوّق تیموتائوس در انجام خدماتش باشد.

تقسیمبندی کلی

- ۱- مقدمه (۱:۱-۴)
- ۲- توجه پولُس به وضعیت تیموتائوس (۱:۵-۱۴)
- ۳- وضعیت پولُس (۱:۱۵-۱۸)
- ۴- رهنمودهای خاص به تیموتائوس (فصل ۲)
- ۵- هشدار درباره روزهای آخر (فصل ۳)
- ۶- وداع پولُس (۴:۱-۸)
- ۷- آخرین درخواستها و تحیت‌ها (۴:۹-۲۲)

نامهٔ دوّم پوئس رسول به تیموتائوس

از پوئس، که به خواست خدا و به خاطر وعدهٔ حیاتی که در مسیح عیسی یافت می‌شود، رسول مسیح عیساست،
² به پسر عزیزم، تیموتائوس:
فیض و رحمت و آرامش از جانب خدای پدر و خداوند ما مسیح عیسی بر تو باد.

ترغیب به وفاداری

³ وقتی تو را شب و روز، پیوسته در دعاهایم یاد می‌دارم، خدا را سپاس می‌گزارم، خدایی را که من نیز چون پدرانم با وجدانی پاک خدمتش می‌کنم. ⁴ چون اشکهای تو را به خاطر می‌آورم، آرزو می‌کنم با تو دیدار تازه کنم تا از شادی لبریز شوم. ⁵ ایمان بی‌ریای تو را به یاد می‌آورم، ایمانی که نخست در مادر بزرگت لوییِس و سپس در مادرت اِنِیکِی ساکن بود، و یقین دارم اکنون نیز در تو ساکن است. ⁶ از این رو، تو را یادآور می‌شوم که آن عطای خدا را که به واسطهٔ دست گذاشتن من، در تو جای گرفته، شعله‌ور سازی. ⁷ زیرا روحی که خدا به ما بخشیده، نه روح ترس، بلکه روح قوّت و محبت و انضباط* است. ⁸ پس، از شهادت بر خداوند ما عار مدار، و نه از من که به خاطر او در بندم، بلکه تو نیز با اتکا به نیروی الهی در رنج کشیدن برای انجیل سهیم باش. ⁹ خدا ما را نجات داده و به زندگی مقدّس فراخوانده است. این نه به سبب اعمال ما، بلکه به خاطر قصد و فیض خود اوست، فیضی که در مسیح عیسی از ایام ازل به ما

عطا شده بود،^{۱۰} ولی اکنون با ظهور نجات‌دهنده ما مسیح عیسی عیان گشته است - هم او که به واسطه انجیل، مرگ را باطل کرد* و حیات و فناپذیری را آشکار ساخت.^{۱۱} و من برگماشته شده‌ام تا واعظ، رسول و معلم این انجیل باشم.^{۱۲} از همین روست که این گونه رنج می‌کشم، اما عار ندارم، چرا که می‌دانم به که ایمان آورده‌ام و یقین دارم که او قادر است امانت را تا بدان روز حفظ کند.

^{۱۳} با ایمان و محبتی که در مسیح عیسی یافت می‌شود، به آنچه از من شنیده‌ای چون الگوی تعلیم صحیح تمسک جوی.^{۱۴} به یاری روح القدس که در ما ساکن است، آن امانت نیکو را که به تو سپرده شده، پاس دار.

^{۱۵} آگاهی که ساکنان ایالت آسیا، جملگی از من روی برتافته‌اند، از آن جمله، فیگلوس و هرموگنس.

^{۱۶} رحمت خداوند بر خانواده اونیسیفوروس باد، چه او بارها جان مرا تازه کرد و از زنجیرهایم عار نداشت.^{۱۷} بلکه آنگاه که به روم آمد، بسیار مرا جست تا سرانجام یافت.^{۱۸} رحمت خداوند در آن روز خاص شامل حال او شود. تو خود از خدمات بسیار او در افسس، نیک آگاهی.

۲ پس تو ای فرزندم، در فیضی که در مسیح عیسی است نیرومند شو،^۲ و آنچه را که در حضور گواهان بسیار از من شنیدی، به مردمان امینی بسیار که از عهده آموزش دیگران نیز برآیند.^۳ همچون سرباز شایسته مسیح عیسی، در تحمل رنجها سهیم باش.^۴ هیچ کس به هنگام سربازی، خود را گرفتار مشغولیت‌های زندگی نمی‌سازد، چرا که خواهان جلب خشنودی فرمانده خویش است.^۵ به همین سان، ورزشکاری که در میدان مسابقه هم‌اوردی می‌کند، تاج پیروزی را دریافت نخواهد کرد، اگر به قانون هم‌اوردی نکرده باشد.^۶ آن که باید نخست از محصول نصیب ببرد، کشاورزی است که محنت کشیده است.^۷ به آنچه می‌گویم بیندیش، که خداوند تو را در فهم همه اینها بصیرت خواهد بخشید.

^۸ عیسی مسیح را به خاطر دار که از نسل داوود بود و، از مردگان برخاست؛ این است انجیل من، ^۹ که به خاطرش در رنجم، تا بدان حد که چون مجرمان به زنجیرم کشیده‌اند. اما کلام خدا در زنجیر نیست. ^{۱۰} پس همه چیز را به خاطر برگزیدگان تحمل می‌کنم تا آنان نیز نجاتی را که در مسیح عیساست، با جلال جاودانی به دست آورند.

^{۱۱} این سخن درخور اعتماد است که:

اگر با او مردیم،

با او زندگی هم خواهیم کرد.

^{۱۲} اگر تحمل کنیم،

با او سلطنت هم خواهیم کرد.

اگر انکارش کنیم،

او نیز انکارمان خواهد کرد.

^{۱۳} اگر بی‌وفا شویم،

او وفادار خواهد ماند،

از آن رو که خویشان را انکار نتواند کرد.

خادم مقبول خدا

^{۱۴} اینها را پیوسته بدیشان یادآور شو و در حضور خدا هشدار ده که بر سر کلمات مجادله نکنند، که جز تباهی شنوندگان ثمری ندارد. ^{۱۵} سخت بکوش که مقبول خدا باشی، همچون خدمتکاری که او را سببی برای شرمساری نیست و کلام حقیقت را به درستی به کار می‌بندد. ^{۱۶} از یاوه‌گویی‌های دنیوی پرهیز، که شخص را هرچه بیشتر به بی‌دینی سوق می‌دهد. ^{۱۷} تعلیم چنین کسان مانند بیماری قانقاریا پنخس می‌شود. هیمنائوس و فیلیتوس از همین دسته‌اند، ^{۱۸} که از حقیقت منحرف گشته‌اند و می‌گویند رستاخیز هم‌اکنون به وقوع پیوسته است، و بدین سان ایمان بعضی را ویران می‌کنند. ^{۱۹} با این حال، پی مستحکمی که خدا

نهاده است، پابرجاست و با این عبارت مُهر شده است که: «خداوند کسان خود را می‌شناسد،» و «هر که به نام خداوند اقرار دارد، باید که از شرارت کناره جوید.»

^{۲۰} در خانه‌ای بزرگ، تنها ظروف زرین و سیمین نیست، بلکه چوبین و گلین هم هست؛ آنها به کار مصارف مهم می‌آیند، اینها به کار مصارف پیش پا افتاده. ^{۲۱} پس هر که خود را از آنچه گفتم پاک نگاه دارد، ظرفی خواهد بود که به کار مصارف مهم می‌آید، ظرفی مقدّس و مفید برای صاحب‌خانه و مهیا برای هر کار نیکو.

^{۲۲} از امیال جوانی بگریز، و به همراه آنان که با دلی پاک خداوند را می‌خوانند، در پی پارسایی و ایمان و محبت و آرامش باش. ^{۲۳} از مباحثات پوچ و بی‌خردانه دوری کن، چرا که می‌دانی نزاعها برمی‌انگیزد. ^{۲۴} حال آنکه خادم خداوند نباید نزاع کند، بلکه باید با همه مهربان باشد و قادر به تعلیم و بردبار. ^{۲۵} باید مخالفان را به نرمی ارشاد کند، بدین امید که خدا به آنها توبه عطا فرماید تا به شناخت حقیقت برسند ^{۲۶} و به خود آمده، از دام ابلیس که ایشان را برای انجام خواست خود اسیر کرده است، برهند.

بی‌خدایی در روزهای آخر

۳ اما آگاه باش که در روزهای آخر، زمانهای سخت پیش خواهد آمد. ^۲ مردمان خودپرست، پولدوست، لاف‌زن، متکبر، ناسزاگو، نافرمان به والدین، ناسپاس، ناپاک، ^۳ بی‌عاطفه، بی‌گذشت، غیبت‌گو، بی‌بندوبار، وحشی، دشمن نیکویی، ^۴ خیانتکار، عجول و خودپسند خواهند بود. لذت را بیش از خدا دوست خواهند داشت ^۵ و هر چند صورتِ ظاهرِ دینداری را دارند، منکر قدرت آن خواهند بود. از چنین کسان دوری گزین.

اینان کسانی هستند که به درون خانه مردم رخنه کرده، زنان سبک‌مغز را اسیر خود می‌سازند، زنانی را که زیر بار گناهان خم شده‌اند و هوسهای گوناگون آنان را به هر سو می‌کشد،^۷ و با اینکه همواره تعلیم می‌گیرند، هرگز به شناخت حقیقت نتوانند رسید.^۸ همان‌گونه که یئیس و یمبریس به مخالفت با موسی برخاستند، اینان نیز که فکری فاسد و ایمانی مردود دارند، با حقیقت مخالفت می‌کنند.^۹ اما راه به جایی نخواهند برد، بلکه حماقتشان بر همگان آشکار خواهد شد، چنانکه حماقت آن دو نیز عیان گردید.

اندرز پوئس به تیموتائوس

^{۱۰} ولی تو تعلیم و رفتار و هدف و ایمان و صبر و محبت و تحمل مرا^{۱۱} و آزارهایی را که دیدم و رنجهایی را که کشیدم، نظاره‌گر بوده‌ای و از آنچه در انطاکیه، قونیه و لس‌تیره بر سرم آمد و آزارهایی که به من رسید، نیک آگاهی. اما خداوند مرا از آن‌همه رها کنید.^{۱۲} براستی، همه کسانی که بخواهند در مسیح عیسی با دینداری زیست کنند، آزار خواهند دید؛^{۱۳} اما شرارت‌پیشگان و شیادان در بدی پیش خواهند رفت؛ فریب خواهند داد و فریب خواهند خورد.^{۱۴} اما تو در آنچه آموخته و بدان ایمان آورده‌ای پایدار باش، چرا که می‌دانی آنها را از چه کسان فراگرفته‌ای،^{۱۵} و چگونه از کودکی کتب مقدس را دانسته‌ای که می‌تواند تو را حکمت آموزد برای نجاتی که از راه ایمان به مسیح عیسی است.^{۱۶} تمامی کتب مقدس الهام خداست و برای تعلیم و تأدیب و اصلاح و تربیت در پارسایی سودمند است،^{۱۷} تا مرد خدا به کمال برای هر کار نیکو تجهیز گردد.

۴ در برابر خدا و مسیح عیسی که بر زندگان و مردگان داوری خواهد کرد، و نظر به ظهور او و پادشاهی‌اش، تو را مکلف می‌سازم که^۲ کلام را موعظه کنی و به گاه و به بیگاه آماده این کار باشی و با صبر بسیار و تعلیم دقیق، به اصلاح و توییح و تشویق پردازی.^۳ زیرا زمانی خواهد آمد که مردم به تعلیم صحیح گوش

فرا نخواهند داد، بلکه بنا به میل خویش، معلّمان بسیار گِرد خود خواهند آورد تا آنچه را که گوشه‌ایشان طالب شنیدن آن است، از آنان بشنوند؛^۴ و از گوش فرادادن به حقیقت رویگردان شده، به سوی افسانه‌ها منحرف خواهند گشت.^۵ اما تو در همه حال بهوش باش؛ سختیها را بر خود هموار کن؛ کار مبشر را انجام ده و خدمت خویش را به کمال به انجام رسان.

^۶ زیرا من، هم‌اکنون، همچون هدیه‌ای ریختنی، در حال ریخته شدنم و زمان رحلتم فرارسیده است.^۷ جنگ نیکو را جنگیده‌ام، مسابقه را به پایان رسانده و ایمان را محفوظ داشته‌ام.^۸ اکنون تاج پارسایی برایم آماده است، تاجی که خداوند، آن داور عادل، در آن روز به من عطا خواهد کرد - نه تنها به من، بلکه به همه آنان که مشتاق ظهور او بوده‌اند.

سفرهای شخصی

^۹ بکوش تا هرچه زودتر نزد من آیی.^{۱۰} زیرا دیماس به خاطر عشق این دنیا* مرا ترک کرده و به تسالونیک‌ی رفته است. کریسکیس به غلاطیه و تیتوس هم به دلماتیه رفته.^{۱۱} تنها لوقا با من است. مرقس را برگیر و با خود بیاور، زیرا در خدمتم مرا سودمند است.^{۱۲} تیخیکوس را به افسس فرستادم.^{۱۳} هنگام آمدنت، قبایی را که در تروآس نزد کارپوس بر جا گذاشتم با خود بیاور، و نیز طومارهایم را و بخصوص نوشته‌های پوستین را.

^{۱۴} اسکندر مسگر، با من بسیار بدیها کرد. خداوند سزای کارهایش را خواهد داد.^{۱۵} تو نیز از او برحذر باش، زیرا با پیام ما سخت به مخالفت برخاسته است.

^{۱۶} در نخستین دفاع من، هیچ‌کس به پشتیبانی از من برخاست، بلکه همه مرا وانهادند. مباد که این به حسابشان گذاشته شود.^{۱۷} اما خداوند در کنار من

ایستاد و مرا نیرو بخشید تا کلام به واسطه من به کمال موعظه شود و همه غیریهودیان آن را بشنوند. پس، از دهان شیر رستم.^{۱۸} خداوند مرا از هر حمله بد خواهد رهانید و برای پادشاهی آسمانی خود نجات خواهد بخشید. جلال بر او باد تا ابدالآباد. آمین!

درودهای نهایی

^{۱۹} سلام مرا به پریسکیلا* و آکیلا و خانواده اونیسفوروس برسان. ^{۲۰} اراستوس در قرنتس ماند، و من تروفیموس را در میلیتوس، بیمار، بر جا گذاشتم. ^{۲۱} بکوش تا پیش از زمستان به اینجا برسی. اوبولوس برای تو سلام می فرستد، و نیز پودنس، لینوس، گلودیا و همه برادران. ^{۲۲} خداوند با روح تو باشد. فیض با شما باد.